

याज्ञिकः

चतुर्थयोग्येषु यस्मात्परादौ महर्षिभिः ।
 चौबायुषः चौण्यस्वाङ्गमैधान् वीक्ष्य कालतः ।
 वेदान् महर्षयो यस्यन् हृदिस्थाप्युतचोदताः ।
 अस्मिन्नप्यन्तरे ब्रह्मन् भगवान् लोकभावनः ।
 ब्रह्मेशादौर्लोकपाणैर्याचियो धर्मगुणये ।
 पराशरात् सखवत्सामंशंशकलयो विभुः ।
 अवतीर्षी महाभाग वेदं चक्रे चतुर्विधम् ।
 ऋगथर्वयजुःसामां राशीशुद्धय वर्गशः ।
 चतस्रः संहिताचक्रे मन्त्रैर्मैत्रिगणा इव ।
 तासां च चतुरः शिष्याशुपाङ्गय महामतिः ।
 एकैर्वा संहितां ब्रह्मप्रेतैकैस्ते ददौ विभुः ।
 पेलाय संहितामाद्यां बह्वृचाख्यासुवाच ह ।
 वैश्वानरसंज्ञाय निगदास्त्रं यजुर्गन्धम् ।
 सामां जेमिनये प्राह तथा हृन्दोर्गसंहिताम् ।
 अथवाङ्गिरसीं नाम सशिष्याय सुमन्त्रवे ।
 “वैश्वानरशिष्या वै चरकाध्वर्यवोऽभवन् ।
 यच्चैत्रं संहितां चतस्रं सगुरोर्भवेत् ।
 याज्ञवल्क्यश्च तच्छिष्य आहाहो भगवन्
 कियत् ।
 चरितेनाल्पवाराणां चरिष्येऽहं सुदुश्चरम् ।
 इत्युक्तो गुरुरप्याह कुपितो याज्ञानं त्वया ।
 विप्रावमन्ता शिष्येण मद्भीतं ब्रजान्श्रिति ।
 देवरातसुतः सोऽपि ऋद्विंवा यजुर्वा गन्धम् ।
 ततो गतोऽयं सुनयो दृश्यस्तान् यजुर्गन्धान् ।
 यजुर्वि तितिरा भूत्वा तन्नोऽनुपतयादुः ।
 तैत्तिरीया इति यजुःशाखा चासन् सुपेशनाः ।
 याज्ञवल्क्यस्ततो ब्रह्मन्स्वस्ति गवेवयन् ।
 गुरोरविद्यमानानि सपतस्यैर्कर्मोचरम् ।
 “एवं स्तुतः स भगवान् वाजिरूपधरो रविः ।
 यजुं चयातयामासि सुनयेऽहात् प्रसादितः ।
 यजुर्भिरकरोच्छाखा इह पञ्च श्रुतैर्विभुः ।
 जयहुवांससन्ताः कास्वमाध्वन्दिनादयः ।
 अयमेव महर्षिर्मिषिलास्य एव कामश्रवःप्रभृ-
 त्तिभिः ऋषिभिर्वेद्याश्रमेतरधर्मज्ञानार्थमादिष्ट
 आचारव्यवहारप्रायश्चित्तास्त्रकास्त्रयात्मकं
 धर्मशास्त्रं प्रबोधय तेषुः आवितवान् । यदुक्तं
 याज्ञवल्क्यसंहितायां यज्यारम्भे ।
 “योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं संपूय्य सुनयोऽनुवन् ।
 वरुणाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मान्निशेषतः ।
 मिषिलास्यः स योगीन्द्रः चर्षं ध्यात्वाज्जवीन्-
 सुनीन् ॥”
 ङ्गो, उपनिषत्विशेषः । यथा, सुक्तिकोपनिषदि ।
 “ओपाजतापन्नं कृत्वां याज्ञवल्क्यं वराहकम् ॥”
 याज्ञसेनी, ङ्गो, यज्ञसेनस्य ऋगपथम् ॥ (यज्ञ-
 सेन + अच् । डीप् ।) वा च द्रौपदी । इति हेम-
 चन्द्रः । १ । ३७५ ॥ (यथा, महाभारते । ४ ।
 ४ । ५६ ।
 “याज्ञसेनीं पुरस्कृत्य बह्वेषां प्रवब्रुवुः ॥”
 अस्या विवररं द्रौपदीशब्दे इत्यम् ॥)
 याज्ञिकः, पुं, (यज्ञमर्हति यज्ञाय हितो वा ।
 यज्ञ + टक् ।) दर्भमेदः । (यज्ञं यज्ञविद्यामधीते
 वेद वा । यज्ञ + टक् ।) याजकः । यज्ञकर्ता ।

यातया

इति शब्दरत्नावली । (यथा, भागवते । ११ ।
 १० । २३ ।
 “इदं देवता यज्ञैः खर्लोकं याति याज्ञिकः ॥”
 रक्तखरिः । पनाशः । अन्वत्यः । इति राज-
 निर्वण्टः ।
 याज्ञिकं, ङ्गो, (याज्ञिकानां धर्मं आन्वायो वा ।
 याज्ञिक + “हृन्दोर्गौकृषिकयाञ्चिकवहृच नटा-
 न्त्वाः ।” ४ । ३ । १२६ । इति ञः ।) यज्ञः ।
 इति सिद्धान्तकौमुदी ।
 याच्यं, ङ्गो, (इच्यत इति । यच् + ण्यत् । “यज-
 याचरुचप्रवचर्चं ॥” ७ । ३ । ६६ । इति कुल-
 निधेयः ।) यागजस्यधनादि । इति सिद्धान्त-
 कौमुदी । यजनीये, ङ्गो, (यथा, मग्नौ । ८ । ३१७ ।
 “अन्नादेर्भूयसा मादिर्पथौ भार्यापचारिणो ।
 गुरो शिष्यश्च याच्यश्च स्त्रीनो राजनि किस्वि-
 यात् ॥”
 शिष्यः । शासनाहः । यथा, देवीभागवते । १ ।
 १८ । ६ ।
 “याच्योऽस्ति जनकस्तत्र जीवन्मुक्तो नराधिपः ।
 विदेहो लोकविदितः पाति राज्यमकण्टकम् ॥”
 याच्या, ङ्गो, (यजन्त्यनया । यच् + ण्यत् + टाप् ।)
 ऋक् । इति सुगवोधयाकारणम् । (गङ्गा ।
 यथा, काशीखण्डे सहस्रनामकौर्णने । १७६ । १४२ ।
 “योगसिद्धिप्रदा याच्या यज्ञोपरिपूजिता ॥”
 यात्, य, आख्यातप्रत्ययविशेषः । स च विधिविदा-
 श्लोकिः परस्मैपदप्रथमपुरुषैकवचनम् । स तु
 विध्याद्यर्थक आशीर्वादाद्यर्थकश्च । इति याक-
 रणम् । सुगवोधमते विध्याद्यर्थे अस्य खीर्चञ्च ।
 आशीरर्थे ङीर्चञ्च ।
 यातं, ङ्गो, (या + क्तः ।) निवादिनां पादकर्म ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । १६७ । पुलकान्तरे यत-
 मिति पाठः । यथा,—
 “अपरस्वकुशस्यायं यातमकुशवारणम् ।
 निवादिनां पादकर्म या(य)तं वीतन्तु तदयम् ॥”
 यातः ङ्गो, गतः । याधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 (यथा, मनुः । ४ । १७८ ।
 “येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।
 तेन यायात् स्वतां मार्गं तेन गच्छन् न
 रिच्यते ॥”
 यातना, ङ्गो, (यत् + ङिच् + “न्याश्रय्यो युच् ॥”
 ३ । ३१०७ । इति युच् । टाप् ।) गाढ्वेदना ।
 तत्पठ्यायः । कारणा २ तीव्रवेदना ३ । इत्य-
 मरः । २ । ८ । ३ ॥ अतिवथा ४ । इति शब्द-
 रत्नावली । (यथा, भागवते । ७ । १ । ४१ ।
 “हिरण्यकशिपुः पुत्रं प्रह्लादं केशवप्रियम् ।
 जिघांसुरकरोन्नायातना म्बुहेतवे ॥”
 नरकतजा । इति केचिदिति भरतः ।
 यातयामं, ङ्गो, (यातो गतो याम उपभोगकाजो
 वीर्यं वा यस्य ।) जीर्यम् । (यथा, भट्टि-
 काय्ये । ५ । ३६ ।
 “तं भीतहारमाकुञ्ज रावणः प्रत्यभाषत ।
 यातयामं विजितवान् स रामं यद्विजिततः ॥”

यातुः

परिसुक्तम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ४५ ॥ उज्जि-
 तम् । इति मेदिनी । मे, ६२ ॥ (प्राप्तशैवा-
 वक्ष्यम् । यथा, गीतायाम् । १७ । १० ।
 “यातयामं गतरसं पूतिपथ्यं धितश्च यत् ।
 उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥”
 गतरसः । यथा, ताज्जमहाभाष्ये । ४ । ३ । १३ ।
 “ब्रह्मवादिनो वदन्ति यातयामाः संवत्सरा
 अयातयामा इति ते नायातयामेति वक्तव्यम् ॥”
 “यातयामः गतरसः ॥” इति सायणः ।)
 याता, [ङ्] ङ्गो, (यततेऽन्वोन्महेत्येति । यत् +
 “ट्” । उणा० २ । ६८ । इति ट् ।)
 पतिभाटपत्नी । इत्यमरः । १ । ६ । ३० । या
 इति भाषा । (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । ७८ ।
 “स्त्रीनि निश्चितेऽप्यस्यति मनो निद्रः सपत्नी-
 जनः
 अश्रुद्वितदेवतं नयनयोरोहाजिह्वो यातरः ॥”
 या + ट् । गमनकर्त्तरि, ङि । (यथा, ट्टन्-
 संहितायाम् । ३३ । १३ । [यातुः ॥”
 “उक्ता शुभदा पुरतो दिवाकरविनिःसृता
 सारण्यादिः । यथा, मग्नौ । ८ । २६० ।
 “यानस्य चैव यातुश्च यानस्वामिन एव च ।
 दशातिवर्षान्वाहोः श्रेष्ठे दृष्टो विधीयते ॥”
 “यातुः सारण्यादेः ॥” इति कुञ्जकः । हन्ता ।
 यथा, ऋग्वेदे । १ । ३२ । १४ ।
 “अर्धवार्तारं कमपद्य इन्द्र ॥”
 “यातारं हन्तारम् ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ।)
 यातायातं, ङ्गो, गमनागमनम् । यथा,—
 “एते भान्वदमन्दमन्दरगिरियावायकङ्कयनान्
 निद्राजोः कमठाकृतभैरवतः चासाविनाः
 पान्थु धः ।
 यत्संस्कारकजायुर्वर्षानवशाङ्कानिभेनाम्भसां
 यातायातमतन्त्रितं जलनिधीनांघापि विश्रा-
 ष्यति ॥”
 इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १३ अध्यायः ॥
 यातिकः, पुं, (यातं गमनं प्राशस्व्येनास्वस्तेति ।
 यात + ट् ।) याज्यः । इति शब्दरत्नावली ।
 यातु, ङ्गो, (सर्वेषामर्णं यातीति । या + “कमि-
 मनिचनौति ॥” उणा० १ । ७३ । इति तुः ।)
 राक्षसः । इत्यमरः । १ । १ । ६३ ॥ (यथा,—
 “यातु यातुप्रवीराणां प्रवन्थ चरणानसौ ॥”
 इत्यमरटीकायां रघुनाथचक्रवर्ती ॥
 (पुंनिङ्गैरपि ङ्ङ्यते । यथा, ऋग्वेदे । ७ । २१ । ५ ।
 “न यातव इन्द्र जनुवुर्नो न ॥”
 “यातवो राक्षसाः ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ।)
 यातुः, पुं, (सर्वाणां याति गच्छतीति । या + “कमि-
 मनिचनगाभावादिह्यच् ॥” उणा० १ । ७३ ।
 इति तुः ।) काजः । अजगः । इति सिद्धान्त-
 कौमुद्यासुवादिह्यतिः । वायुः । इति संक्षि-
 प्तारोवादिह्यतिः । (ङ्गो, यातना । यथा,
 ऋग्वेदे । ८ । ४६ । २० ।
 “मा नो रच आविशीराहाश्वीवो मायातुर्वातु
 मावताम् ॥”